

PASTÝŘI IZRAELE I/V

CECIL duCILLE

Ezechiel 34,2–6: „Synu člověčí, prorokuj proti pastýřům Izraelským. Prorokuj a rci jim, těm pastýřům: Takto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraelským, kteříž pasou sami sebe. Zdaliž pastýři nemají stáda pásiti? Tuk jídáte, a vlnou se odíváte, což tučného, zabijíte, stáda však nepasete. Neduživých neposilujete, a nemocné nehojíte, a zlámané neuvazujete, a zaplašené zase nepřivodíte, a zahynulé nehledáte, ale přísně a tvrdě panujete nad nimi, tak že rozptýleny jsou, nemajíce pastýře, a rozptýleny jsouce, jsou za pokrm všelijaké zvěři polní. Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrbku vysokém, nýbrž po vší země širokosti rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal.“

V těchto verších se píše o dvanácti obviněních proti pastýřům:

1. Běda pastýřům, kteří pasou sami sebe.
2. Zdaliž pastýři nemají stáda pásiti?
3. Tuk jídáte,
4. a vlnou se odíváte,
5. což tučného, zabijíte,
6. stáda však nepasete.
7. Neduživých neposilujete,
8. a nemocné nehojíte,
9. a zlámané neuvazujete,
10. a zaplašené zase nepřivodíte,
11. a zahynulé nehledáte,
12. ale přísně a tvrdě panujete nad nimi.

Důsledek těchto dvanácti hříchů, toho, co dělají, a co naopak nedělají, je popsán ve verši šestém:

Ezechiel 34,6: „Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrbku vysokém, nýbrž po vší země širokosti rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal.“

Boží soud nad takovými pastýři je popsán ve verších 8–10 a slavné vysvobození Jeho ovcí ve verších 12–31.

Ezechiel 34,31: „*Vy pak ovce mé, ovce pastvy mé, jste vy lidé, a já Bůh váš, praví Panovník Hospodin.*“

Zastavme se na chvíli nad těmi dvanácti obviněními, která Bůh vznáší proti pastýřům Izraele. To, co Bůh v minulosti napsal Židům, je teď míněno nám. Židé totiž byli jen předobrazem církve a všechno, co je napsáno v Zákoně a v Prorocích, se musí na konci věků naplnit. Bůh o tom ke mně velice důrazně mluví a pro nás je to v této době velmi důležité.

Dobře nakrmení pastýři:

Miliony dolarů se denně hrou na službu a jen malý zlomek jde skutečně na to, co Bůh chce, aby se stalo. Většina těch prostředků krmí lidské ego a buduje velká království, ale nevyzdvihuje Ježíše Krista jako Pána.

Většina kázání jsou pochoutky, které stimulují představivost, a ne potrava, která vydrží a posílí v čase potřeby.

Hladová stáda:

Zoufalý stav lidu v Etiopii a dalších částech Afriky a Indie je obrazem stavu současné církve. Vyučování v nedělní škole se opakuje rok co rok a kazatelé mají seznam nedělních kázání. Společenské události a služba postrádající život nedávají lidem žádnou duchovní energii. Většina kázání jsou pochoutky, které stimulují představivost, a ne potrava, která vydrží a posílí v čase potřeby. Lidé jsou závislí na některých činnostech – kázání, zpívání, ticho nebo mluvení v jazycích, z nichž se staly pouhé náboženské úkony. Přestaly být uctíváním živého Boha. Pláču společně s Bohem nad tímto stavem církve.

Všiml jsem si, jak církve a kazatelé po celém světě živě reagují na hladomor v Africe, ale že duchovní hladomor, který vládne světu, s těmi samými lidmi, kazateli, ani nepohne. Kdybyste měli dítě, které by zůstalo ve věku dvou let dalších pět nebo šest let, všimli byste si, že je něco špatně, a vyhledali byste lékaře. V církvích ale lidé rok za rokem pijí mléko z prsů svých duchovních vedoucích a vypěstují si tak alergii na jakoukoli formu masa, které se jim dostane, a tak: „Můj lid hyne pro

nedostatek poznání.“ (Oz 4,6 – překlad KJV) Pastýři církve použijí každý psychologický trik, aby své společenství svázali. Nedávno jsem viděl, jak jeden americký evangelista pro zvýšení výnosu ze sbírek rozdával plastové andílky, aby lidem připomněl jejich anděly strážné. Většina vzdělávacích programů, které Boží lid platí, není z Boha. Hlad je veliký, lidé se krmí především odpadky a lákavými pamlsky, které neobsahují žádné živiny.

Jíst znamená
stát se jedním,
ztotožnit se.

Jedení tuku:

Jak v duchovním, tak v přirozeném je to více než pravda. Jednou jsme měli shromáždění v cizí zemi, kde se místní církve chtěly spojit s mocnými americkými evangelisty, ale bratr, který měl na starosti organizaci takových věcí, protestoval. Samozřejmě jsem chtěl vědět proč. Odpověď mě naprosto vyvedla z míry. Řekl mi totiž: „Bůh mě povolal, abych kázal bohatým.“

Nechtěl okolo sebe moc chudých lidí. Vyjádřit ten pocit bylo samozřejmě pošetilé, ale většina kazatelů jde právě po majetných, ať už to řeknou, nebo ne.

Někdo mi kdysi řekl, že satanisté mají 90 % církevních organizací. Ptal jsem se, jak se to stalo. A dotázaný mi odpověděl: „Posílají do těchto organizací lidi s okázalými dary a desátky, a ti se dříve nebo později stanou členy vedení. Z této pozice jsou potom schopni obsadit všechna další důležitá místa v církvi.“

Zjevení 18,2: „...Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem ďáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného.“

Ti, kteří mají nějakou podstatu, ať už v duchovním, nebo přirozeném rozměru, jsou pozřeni církevním systémem. Pro mnohé je toto téma odporné, ale když se k této skutečnosti nepostavíme čelem teď, kdy tedy? Kdy už bude příliš pozdě? Mnoho chudých rodin ztratilo své majetky, protože je významný evangelista dotlačil k tomu, aby zastavili svůj majetek, a byli tak schopni odvést peníze jako dar své služebnosti Jiní vám zase pomohou sepsat poslední vůli tak, aby váš majetek po vaší smrti připadl jim. Není to samozřejmě nic nového, katolická církev to provozuje už celá staletí. Ježíši, přijď rychle a vysvobod' nás od takových pastorů, kteří krmí sami sebe, a církev je jejich obětí.

Stříhání ovcí:

Před několika lety vyslovil jeden dobře známý charismatický vůdce na téma pořádání sbírek myšlenku, že Bůh chtěl, aby pastýři ovce stříhali, a že kdyby se to nedělo pravidelně, ovce by trpěly nepohodlím.

Jsou tři druhy
jazyků:
duševní jazyky,
satanské
jazyky, mluvení
jiným jazykem.

Když si to vztáhneme na církve, stane se toto prohlášení jednou z nejhanebnějších myšlenek, kterou jsem kdy slyšel. Není divu, že většina takových vůdců se namočila do tzv. pyramid doctrine. Je to učení chamtivosti, které na vrchol pyramidy staví pachatele, desátky putují směrem nahoru, a dávají jim tak do ruky klíče od zásob. V Leviticu 11 jsou takoví služebníci popisováni jako dravci. O jestřábu a všech ostatních ptácích, kteří loví živou kořist, je tam napsáno, že je nemáme jíst. A vy samozřejmě víte, že jíst znamená stát se jedním, ztotožnit se. Ježíš sám to potvrzoval, když v šesté kapitole Janova evangelia říká: „Jezte mě.“

„*Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj.*“ (Jan 6,55)

Satan nemohl odvést lepší práci v zdržování a oslabování těla Kristova, než jakou dělají takoví služebníci.

Zabíjení těch, kteří jsou krmeni:

Po mnoho let bylo běžnou praxí z církve vyloučit kohokoli, kdo dostal přímé zjevení od Boha. Satan to ke své škodě zkoušel vždycky, už od dob Martina Luthera. Až donedávna bylo v evangelických církvích celkem běžné vyloučit ty služebnosti, které přijaly křest Duchem svatým. Od dob Obchodníků plného evangelia a charismatického hnutí (pokud to vůbec může být nazváno hnutím Božím) existuje plán proniknout mezi ty, co vyšli, a znovu je získat zpět. To je běžná taktika většiny denominací.

Vzpomínám si, jak jsem jednou kázal v nové církvi na venkově, kde působila také stará, dobře zavedená církevní denominace. Bylo tam velké probuzení a mnoho lidí, hlavně členové té církve, se začali obracet. Když kazateli došlo, že pravděpodobně ztratí dobrou část svého shromáždění, okamžitě svolal schůzku členů a vysvětlil jim, že mají to stejné, co my, a že jediný rozdíl je v tom, že my jsme zvyklí se více projevovat ve chválách a svědectvích. Doslova je naučil svědčit a za chvíli už mohl jen

duch Boží říct, kdo z nich svědčil ze své niterné zkušenosti a kdo z rozhodnutí rozumu.

Stejně tak je to i s tzv. charismatickým hnutím. Lidé se naučí mluvit jazyky. Jsou tři druhy jazyků: duševní jazyky, kdy člověk mluví ze své duše; satanské jazyky, kdy je člověk obýván démonem a dovoluje mu skrze sebe mluvit; a nakonec mluvení jiným jazykem (nebeským, známým, neznámým), protože v sobě máte Ducha svatého. Důkazem toho, že mnoho lidí, kteří tvrdí, že byli pokřtěni Duchem svatým, ho vpravdě nemají, je ten, že ačkoli fungují nábožensky správně, neplodí ve svých životech Krista.

Duch svatý
přichází, aby
nám dal
moc nad
hříchem.

Jan 15,26: „*Když pak přijde Utěšitel, kteréhož já posli vám od Otce, Duch pravdy, kterýž od Otce pochází, tenť svědectví vydávati bude o mně.*“

Jan 16,13–14: „*Ale když přijde ten Duch pravdy, uveďte vás ve velikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, toť mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám. Onť mne oslaví; nebo z mého vezme, a zvěstuje vám.*“

Každý, kdo poslouchá Ducha svatého, se musí zákonitě stát jedno s těmi, kteří jsou v Kristu. Jestliže nás totiž Bůh vede, uslyšíme Ho, budeme naslouchat Jeho pastýřům a následovat Jeho hlas. Duch svatý přichází, aby nám dal moc nad hříchem, nejdříve v našich životech a pak abychom svědčili.

Stáda nepasete:

V 21. kapitole Jana se Ježíš ptá Petra:

„*Šimone, synu Jonášův, miluješ-li mne více nežli tito?*“ (Jan 21,15)

Ježíš mluvil o rybách a o rybaření, které Petr tolik miloval. Když Petr vyznal svou lásku k Ježíši, odpověděl mu:

„*Pasiž beránky mé.*“

Ježíš se ho zeptal znovu na to samé a Petr Mu znovu vyznal lásku, Ježíš odpověděl:

„*Pasiž ovce mé.*“ (verš 16)

Potřetí Ježíš s bolestí položil Petrovi tu samou otázku a znovu zareagoval:

„Pasiž ovce mé.“ (verš 17)

Není pochyb o tom, že pasení stáda je důležité. To, že to Ježíš třikrát opakoval, pro nás znamená, že je to slovo nejvyšší důležitosti a naléhavosti. Žaloba vůči pastýřům (pastorům) je, že nekrmí ovce. Potrava, která nepřichází od Boha, není dobrá potrava. Chléb ve stánku musel být připraven určitým způsobem. Každé lidské úsilí kázat, vyučovat nebo pást Boží lid Bůh odmítá a počítá jako cizí oheň. Musíme být vedeni Duchem pro to, abychom činili skutky Krista. Člověk vedený člověkem je neúspěch. Skutky lidské myslí a tužeb, i kdyby naší touhou bylo potěšit Boha, jsou ničím – dříví, seno, strniště. Aby člověk působil spravedlnost, musí být poddán Duchu svatému, není žádné jiné cesty. To je základ, ale vypadá to, že pastýři dnešní doby jsou neznalí tohoto principu a že si nepřejí to změnit. Dokud král Ježíš Kristus nebude vládnout v našich srdcích, v našich domovech, církvích, nemůžeme opravdově sytit Boží stádo.

Kéž Bůh brzy zlomí jeho otroctví svého lidu a shromáždí své stádo – jedna ohrada a jeden pastýř.